

נחל"י נצח

י"ל ע"י מוסדות כרמל'ב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 797
פרשת תרומה תשפ"ג

הדלקת נרות			
ר"ח	באת העשבת	באת שבת	באת ירושלים
18:50	18:09	16:57	ירושלים
18:47	18:11	17:13	תל-אביב
18:48	18:10	17:05	חיפה
18:50	18:11	17:15	באר שבע

דבר ראש הישיבה

בשמחה

דווקא בחודש אדר • החודש האחרון בשנה • בו אוחזים הקליפות • דווקא אותו אנו הופכים לשמחה • גם אם חסר לך את זה ומציק לך ההוא • שמח בחלקך, ותהיה עשיר אמיתי!

על מה שיש לו, והיה רק מלא שמחה תמיד ולא הסתכל על אחרים אלא הודה לה' על מה שיש, וחיוק בזה את אשתו שגם היא תעריך ותשמח במה שיש להם. ולעומת זאת לחכם היה הכל, הן מבחינת הכישרונות הן מבחינת הכסף, כי היה בקי במקצועות רבים שבהם היה יכול להרוויח כראוי, אבל הוא אף פעם לא היה מרוצה ממה שעשה ותמיד היה ביקורתי ומלא הערות על כל דבר, ולכן אף פעם לא היה שמח, עד שחברו התם שאל אותו פעם "מדוע אתה לא שמח, והרי יש לך כל הכישרונות והיכולות?". והשיב לו החכם שהתם לא מספיק חכם להבין מדוע הוא עצוב...

כך המנהג. נקודה.

ולמעשה כך אנו מתנהגים הרבה פעמים, שאיננו שמחים במה שיש לנו ולא מסתכלים על המטע-טוב כדבר חשוב. אך לאמיתו של דבר עשיר אינו נמדד בכמות הכסף שיש לו אלא נמדד בשמחתו, כמו שאומרים לנו חז"ל (אבות פ"ד מ"א) איזהו עשיר השמח בחלקו כי בזה תליה העשירות. נמצא שמי ששמח בחלקו הוא יותר עשיר ממיליון גדול שאינו שמח במה שיש לו.

לכן חודש אדר הוא חודש שצריכים להתחנך בו בתמימות ובפשיטות, כי מי שיש לו תמימות ופשיטות הוא תמיד שמח במה שה' נותן לו, ומי שלא מעריך את מה שיש לו לא יכול להיות בשמחה.

ובאמת הלשון שכתובה במשנה היא "משנכנס אדר מרבין בשמחה", זה לא חיוב, לא כתוב "מחייבין" להיות בשמחה, אלא "מרבין". וכן רבינו כותב על התם ש"מנהגו היה שהיה תמיד בשמחה", כי זה בתורת מנהג ולא בבחינת הלכה, אין שלחן ערוך שמחייב להיות בשמחה תמיד, אלא זו הנהגה טובה ונפלאה של התם. אם יש לאדם מנהג אף אדם לא יכול לומר לו לבטל או לשנות מנהגו, אם אדם מתנהג בהלכה על פי פסק מסוים אפשר להתפלל איתו ולומר יש שפוסקים אחרת וכאן מחמירים ולא סומכים על הפסק כזה כי כך וכך... אבל מנהג נשאר מנהג – כך קבלתי מאבותי, אין מה להתפלל בו כמו בהלכה. זה המיוחד במנהגו של התם להיות בשמחה, וכן אנחנו צריכים לאמץ את מנהגו של התם – לשמוח בלא פלפולים, כי השמחה היא השער לקיום כל המצוות.

תודש אדר הוא החודש האחרון למניין חודשי השנה ולכן יש בו אחיזת הקליפות, כי בבחינת ה"רגל" והסוף נאחזים הקליפות כמו שמרומז בפסוק (משלי ה, ה) "רגליה יורדות מות". והקליפות הם אלה שרוצים להפיל אותנו לעצבות ולעצלות, ולכן דווקא משנכנס אדר מתחזקים ומרבים בשמחה, ואדרבא: ימים אחרונים אלו של השנה הם מסוגלים להפוך את היגון ואנחה לשמחה, כי על חודש אדר נאמר "החודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב" (אסתר ט, כב).

כי החידוש בנס פורים הוא בהיפוך, שהדבר שהיה אבל ויגון הוא בעצמו נהפך ליום טוב ולשמחה. וידוע מדברי רבינו ז"ל (ליקו"מ ח"ב תורה כג) שאחת העבודות החשובות של היהודי היא להפוך דווקא את היגון והאנחה לשמחה, את אותו העניין הרע והמצער גופא להפוך לטוב, בבחינת "בצר – הרחבת לי". וכן כותב האר"י הקדוש בפרי עץ חיים, שבחודש אדר יש צירוף של שם הוי"ה בבחינה של הדינים הכי קשים, ולכן אם זוכים להמתק את הדינים אז נהיה המתקות הכי גדולות.

זהו סודו של חודש אדר, שהמון גזר להשמיד להרוג ולאבד בו את היהודים, וזה גופא נהפך "אֶשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הִמָּה בְּשָׁנָאֵיהֶם", ולולא גזרת המן לא היתה מתקיימת השליטה של היהודים בשונאיהם, ולא היינו זוכים לבנות את בית המקדש השני, כך שכל היידיה נהפכה לעלייה ממש.

ולכן כאשר אדם עובר ירידה הוא צריך לעבור אותה בסוד חודש אדר, בחינת הסוף הנהפכת לבחינת הראש, שדוקא האחיזה של סוף השנה נהפכת לראש, לשמחה ולישועה.

החכם העצוב

כשאנחנו מדברים על שמחה יש אנשים שאומרים שהם בעצבות מחמת שאין להם את צרכיהם ויש להם צרות וקשיים שונים. על הטעות שבטענה זו אנו יכולים ללמוד מה"מעשה וחכם ותם" אותו סיפר לנו רבינו הקדוש.

במעשה מסופר כי מנהגו של התם היה שהיה תמיד בשמחה. למרות שמחמת שהיה תם ולא ידע כל כך טוב את מלאכתו היתה פרנסתו בדוחק גדול ובמצומצום גדול, והיה לו רק לחם ומים, בכל זאת היה בשמחה גדולה מאד

וכך כותב האר"י הקדוש, שבחודש אדר יש צירוף של שם הוי"ה בבחינה של הדינים הכי קשים, ולכן אם זוכים להמתק את הדינים אז נהיה המתקות הכי גדולות!

להזמנות:

02-6289761

052-7679638

ספרו החדש של הר"ח שמואל שטרן שליט"א

שביל חדש

נפתח אל הלב

הדרכה לבן עלייה

ריגוש וממד של טיול ומסע מלא חוויות ושייכות, אך יש כאלו המרגישים שזה עיסוק שמעיף אותם, בלי שום שייכות וסיפוק רק קושי. האם יש לכך פתרון?

מצוות כמו זמירות

הכלל הראשון הוא "נעשה – ונשמע", הביטוי אותו אמרו אבותינו למרגלות הר סיני, המורכב משני חלקים: הוא מתחיל בהבעת נכונות לקבל מרות ולציית – "נעשה", אבל – וזה העיקר – ממשיך בהפנמה והזדהות, שזו המשמעות המדויקת של המילה "נשמע": לא רק נבצע, אלא גם נבקש להאזין ולהפנים בעומק לבנו את דרישות האלוקים.

עלינו להדביק את הילדים באהבת המצוות, באהבת התורה, שיראו עלינו את השמחה מכל מאמץ רוחני שלהם. ללמד אותם לחוות סיפוק מהתורה שלמדנו, מהחלק שזכינו כן להבין, מהמצוות שכן זכינו לקיים, לשמוח בהם ולהיות מאושרים מהם, דבר שביא להפנמת השמחה וכך נמנע גרסיה או נטישת ערכים בהמשך הדרך.

כי ילדים העושים לא בגלל הפחד מהמורה, המפקד או ההורה, וגם לא כי ככה כולם עושים, אלא מתוך אהבה והזדהות, ממשיכים גם בגרותם לחיות עם המסר הרוחני והגישימאק מהתורה, וידעו להתמודד עם הכל מכוח הסיפוק האמיתי שנוצר להם בנפשם.

יש לרצות לחיות תמיד באופן של "זמירות היו לי חוקך", לחנך את בנינו לראות כמעט תמיד את חלק הכוס המלא, עם אמונה חזקה שהוא מסוגל להמשיך להתעלות ולהתמיד בלימוד התורה כתלמידים המוצלחים, יחד עם השקעה בהבעת שמחת התורה ללומדיה.

הוא לא רקד!

מספרים שפעם רבינו עקיבא אייגר זצ"ל הגיע לויילא לבחון תלמידים על תלמודם, ובסיום הבחינה הקשה להם קושיא עצומה שאף אחד לא ידע לתרצה מלבד תלמיד אחד שהצליח להשיב עליה תירוץ נפלא, ובכך הסתיימה הבחינה והילדים יצאו לשחק בחצר.

והנה המלמד רואה שרבי עקיבא אייגר נשאר על מקומו ובוכה. נבהל המלמד מאוד ושאל "זכי איזה פרצה או חולשה ראה הרב בכיתתי?". השיבו הגאון: "אף אני בילדותי תירצתי תירוץ גאוני זה על קושיא זו, אמנם אחר שזכיתי לתרצו רקדתי מרוב שמחת התורה; לעומת ילד זה שגם אחר שתיירץ תירוצו הנפלא לא שמח שום שמחה מיוחדת. ועל כך אני בוכה, בגלל שממהלך לימוד כזה העדר שמחת התורה – תלמיד חכם הוא לא יצא! לא יצמח ממנו כלום..."

הגישה עליה דיברנו בה אנו מדגישים את השמחה ממה שהשגנו, היא היא הדלק להצלחה, והיא הבסיס לאושר ולאוצר שבתוך כל אחד. כל אדם ניחן ביהלומים ומרגליות שהם החזקות שלו! עלינו להאמין ביכולותינו, לשמוח בחלקינו, להרגיש ראויים להערכה, כך בעז"ה נגיע למטרה הסופית: ניקוי מהשורש של הדפוסים השלילים הטבועים בנו המונעים מאתנו לחוות הצלחה והגשמה עצמית.

דרך צלחה!

מהלך שנות חייו הראשונות נמצא הילד בתנופת התפתחות בכל תחום: הוא לומד להכיר את העולם, להאזין לשני, לדעת איך לדבר עם הזולת, לשחק עם כללים ברורים וליצור יצירות. המטרה העיקרית שעליה משקיעים את הכל כדי שיתבשלו מוחו ונפשו להיות כלי מפואר בתורה וכליל המעלות הטובות כמתאים לבית יהודי, ובקיצור: להיות מענטש אמיתי.

אין גדול בישראל שנולד גדול, כולם נולדו ילדים, וכולם התחילו מא' ב' והלאה. אין קיצורי דרך. כך גם אין אחד בעולם שניצל מעליות וירידות, לכל אחד במשך כל הדורות היו עליות וירידות, כי למען המאבקים הללו האדם בא לעולם הזה, כפי שמפורש בכתוב (איוב ה', ז) "אדם לעמל יולד", וביאר הרמח"ל בספרו דרך ה' (פ"ג, במין האנושי): [בשביל] היות הדבר נשלם כראוי – גזרה החכמה העליונה שיהיה האדם מורכב משני הפכים, דהיינו: מנשמה שכלית זכה, וגוף ארצי ועכור... ותמצא ביניהם מלחמה.

דור האוטומציה

השאלה העומדת נגדנו: במה ניתן לעזור לצעירי הצאן המתמודדים עם הקשיים יום יום ולהמריצם להמשיך לעמול? בפרט בדורנו, דור האלקטרוניקה והאוטומציה בו הכל מוגש לנו על מגש של זהב, כך שעל כל התקדמות חייבים לתגמל את הילד וכמעט אין יגיעה לשם יגיעה בעצמה, – אין ניתן לדרוש מילד שהוא צריך להיות גדול הדור הבא? איזה נשק עומד לנו לשם כך?

עלינו לזכור כי טבע האדם דורש שיציבו מולו אתגרים ומשימות שעליהם יעמול, ומאידך, באם ח"ו לא יעמוד במשימתו הילד ירגיש מדוכך לרסיסים... מה עושים?

בעיה נוספת שיש לחלק מהילדים והבחורים שהם אינם מרגישים דבר. הם לומדים, מתפללים, מדברים בלימוד, ונשארים יבשים וריקניים. ישנם כאלה שכאשר הם עוברים מדף גמרא אחד למשנהו זה מעניק להם

בית הדין למצוות

"נחלי המשפט"

בית הדין פועל באגרת חוק הבחירות (תשכ"ח) ליישוב סניוכים נכסים על פי דין תורה שמתירו לספק צדקה מהיר וגישי.

בית הדין וחונתו לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשיביעות רצון בעלי הדין.

כמו כן עוסק בית הדין בתביעות ניזקין, נזקי שבנים, מרדות, עיסקת גישור בין אדם לחבירו, הסכמי גירושין, היטרי עסקה, ערבות צוואה ע"י הולכה והחם (בתשלום מלא).

בית דין אזורי לדיני מצוות נתון מענה מקצועי ויעיל ליידיים מומתדים ומנוסים ברשות האב"ד

הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א

הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א

(מו"ץ גז"ן, ראש שייבת נחלי מצו)

→ הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396 →

הלב נשרף מהשתוקקות

דיבורים של קדושה, להתפלל וללמוד, ואז הכנפיים הללו מקררות את תבערת געגועי הלב שיהיו במידה ובצורה סבירה.

כך גם לפעמים השמש יוקדת על ליבנו, תאוות העולם הזה וכל אשר נעשה תחת השמש מתגברות ומאיימות לבלוע אותנו ולשרוף אותנו לגמרי, וגם אז באות לעזרתנו הכנפיים הטובות של התורה ותפילה ומצילות על הלב, מסוככות עליו מפני השמש הנוראה היוקדת.

נעמיק מעט יותר ונבין כי בעיית הבעיות של הלב הם בלבולי ותאוות העולם הזה, ורק בגלל שהעולם הזה מאיים לשרוף אותו אין לו ברירה אלא להתנגע להשם בלי סוף – מה שמסכן אותו מהצד השני. לכן, ברגע שאתה מתחיל לדבר דיבורי קדושה ולהתפלל וללמוד כראוי, הלב נרגע מהאיום לשרוף אותו עם תאוות העולם הזה, ואז כבר מפסיק אצלו גם הגעגוע הבלתי-סדיר להשם, הוא יכול להשתוקק אל בוראו במידה ובדרך נכונה, הוא לא צריך להשתגע כביכול.

טוב, הסברנו את הכנפיים שמגינות על הלב, אבל ריבוננו של עולם: לאיפה "לב העולם" הזה משתוקק כל הזמן? מהו המעיין הנפלא שאליו הוא כוסף והומה בלי הפסקה מאחר שמשם נובעת חיותו?

המעיין זו הנקודה המיוחדת שבך. אם אתה רוצה לתקן את הלב שלך אתה חייב ללבות ולהאיר את הנקודה הטמונה בתוכך, וזה על ידי... כמובן, דיבורי תורה ותפילה. תלמד מלב העולם שכל היום צועק אל המעיין ולא מרפה, ותבין שחייבים לצעוק מעומק הלב אל השם יתברך, רק אז הנקודה מאירה והכנפיים הגדולות של הדיבורים הקדושים מסוככות על הלב שלך מפני תאוות העולם החזוי הזה, רק אז הוא יכול להשתוקק להשם בצורה מידתית ושקולה עד שתזכה לממש את שאפותיך הגדולות.

(עפ"י ליקוטי הלכות ה"ל מלמדים הלכה ד אות ג)

תם יודעים שכל מעשי המסכן שבפרשתנו רומזים על עולמות עליונים ודברים נעלמים. מתחשק לכם לפענח סוד אחד?

טוב, אני לא מתיימר לספר לכם את הסוד בכללותו, אלא רק פן ורמז אחד מה"כפורת" שניצבת בקודש הקדשים על ארון הזהב, שהזוהר הקדוש (תיקונים, הקדמה דף יג, ב, תיקון י"ג דף כח, א) מתאר בלשון-חכמה שכנפי הכפורת רומזים על הריאות שמסוככים ונושבים על הלב שהוא הכפורת, ואם לא היו מנשבים עליו היה הלב נשרף מחום.

כדי לשמוע את ביאורו המיוחד של רבינו הק' בדברים אתה חייב לקרוא קודם את סיפורו של רבינו הק', במעשה מז' בעטלירס.

ליבו של העולם יושב בקצה העולם וכמעט נשרף כי השמש יוקדת עליו בחוזק נוראי, ואם לא די בזה הרי שהוא מאוד משתוקק אל המעיין שנמצא בקצה העולם השני

במהלך הסיפור רבינו מספר על ליבו של העולם, שיושב בקצה העולם וכמעט נשרף כי השמש יוקדת עליו בחוזק נוראי, ואם לא די בזה הרי שהוא מאוד משתוקק אל המעיין שנמצא בקצה העולם השני, צועק אליו תמיד אך אינו יכול ללכת אליו.

נו, מה יהיה על הלב החמוד הזה, שכמעט נשרף?

הוא אכן כל הזמן צועק "גיוואלד" מכאב וגעגועים, אך כשהוא צריך לנוח מגיעה אליו ציפור ענקית ומסוככת עליו בכנפיה מן השמש, ואז יש לו קצת מנוחה.

עוד פעם שומעים על כנפיים שמסוככים על לב ומצילים אותו מבערה מסוכנת. מה הולך פה?

• • •

בשביל זה יש לנו את "ליקוטי מוהר"ן, בו רבינו הקדוש מסביר לנו (בח"א תורה עח) שהכנפיים הן אותיות התורה והתפילה.

הלב שלנו לפעמים בוער להשם, רוצה ומשתוקק ומתאוה להשם בכל הכוח, אבל כשהוא מדי בוער זה יכול לשרוף, זה לא טוב. בשביל זה יש לנו את הפה, לומר

לצעירי הצאן

לא בגלל הכסף

אנשים אומרים שהם בעצבות מחמת שיש להם צרות וקשיים. אך במעשה שספר רבנו רואים שלחם לא היה כסף ולא כשרונות ובכל זאת תמיד היה שמח, והחכם תמיד היה עיניו בלי סבה. אם נתנה בתמימות ופשיטות נשמח תמיד בכל מה שה' נותן לנו!

מתוך מאמר ראש הישיבה

מתים בשוק

232 שנים לפטירת רבי לייב שרה'ס זצ"ל - שב"ק ד' אדר תשפ"ג - ד' אדר-ב' תקנ"א

שכמו ומודיע לו כי החליט שאינו רוצה לעבוד אצלו יותר. עיניו של בעל הבית התעגלו בתדהמה והוא חשב כי הפועל מתלוצץ עמו. "איך תעזוב אותי עכשיו, בשיא העבודה ובאמצע הלחץ הגדול? אתה לא יכול לעשות לי את זה! תלך בעוד חודשיים, אתן לך מתנת פרידה יפה ונפרד כידידים. לא עוזבים כעת באמצע היריד!".

אך הפועל כאילו חרש. "אדוני, הנה הסחורה שלך, אינני רוצה לעבוד אצלך עוד".

מספר משפטים עקרים המשיכו להחליף אזניים בין האדון לפועל, ומשראה בעל הבית כי הפועל נחוש בשעתו התייאש והניח לו ללכת.

העוקבים המשיכו ללכת אחרי הפועל-לשעבר שצעד במהירות ליציאה מן העיירה, ותוך כדי שהוא מתרחק הם שמים לב שהאיש לבוש תכריכים...

התגברו הסקרנות על הפחד והם רצו אחרי האיש במהירות וכשהשיגוהו השביעוהו שיגיד להם מי הוא ומה מעשיו.

"נעונד אנוכי בעולם התווה זה שנים רבות, הסתובבתי בעולם החומרי ולא ידעתי כי מיתתי היתה לפני שנים. רק עתה גילה לי זאת הרב, ציוה לי לחזור למנוחתי ונתן לי תיקון לשם כך, רק הורה לי להחזיר קודם את הסחורה לבעל הבית, שלא אכשל בגזל חלילה".

עכשיו החלו האנשים להבין מעט מפעולות הצדיקים ואת מעשיהם הגדולים לתיקון נפשות ישראל נידחות ואבודות.

(מקור: הגר"ר מרגליות בספר גבורות ארי)

תושבי בארדיטשוב חיכו ידיהם בהנאה מופגנת. מחירי החדרים הפנויים להשכרה קיפצו מיום ליום, סוחרים מכל הארץ התדפקו על דלתות הבתים והתחננו לשכור חדר קטן לקראת היריד הגדול שעומד להתקיים בעיר.

היריד החל, השוק דמה מידי יום לכורת רוחשת דבורים פעלתניות, והסוחרים שמו לב כי חנות אחת ריקה מסחורה. מידי פעם נכנס סוחר נלהב, העיף מבט תמה על המדפים הריקים ויצא בניד כתף. האיש שישב בחנות יצא מדי פעם מחנותו, דיבר עם אחד עוברי-האורח וחזר לחנותו הריקה.

אט אט הדבר נעשה לשיחת היום בקרב הסוחרים והמתווכים בשוק, והחליטו כולם ללכת אל רב העיר ולספר לו על הסוחר המוזר.

הרב התפלא גם הוא לשמע מעשיו המתמיהים של האיש האלמוני, והלך אל השוק להיפגש עם האיש.

כששאל הרב לשמו נענה כי שמו "לייב שרה'ס" (לייב בן שרה), אך לא ממש הסכים לענות לרב מה מעשיו בשוק. רק לאחר הפצרות נענה שיש לו הרבה עניינים חשובים שעליו לסדר בשוק ולכן הוא כאן.

"הנה" הצביע רבי לייב על האיש שעבר במהירות על פתח חנותו, "זה אחד מהאנשים בגללם אני כאן".

יצא רבי לייב במהירות מהחנות כשהרב רץ בעקבותיו ורואהו עוצר את האיש הממהר ושואלו מדוע רץ הוא.

"אני רץ לפרנסתי ולעסקיי" השיב היהודי בפשיטות. הפשיל רבי לייב את כנף בגדו של האיש ואמר לרב להביט. הרב הזדעזע. מתחת לבגדיו היה האיש לבוש בתכריכי-מתים, בר מינן...

"אתה נפטרת מהעולם זה-מכבר והנך חי בעולם הדמיון" אמר רבי לייב לאיש בנחרצות, "חדל לך מלרוץ אחר ההבל, שוב לעפרך ונוח בשלום על משכבך".

הרב עמד נדהם ומשתומם לראות בחוש את עונשי בית דין של מעלה, ורבי לייב כבר ישב בחנותו הריקה והמתין "ללקוח" הבא.

...

הרב כבר ידע את הסוד, אך לא פסקו אנשים שהמשיכו לתמוה על מעשיו וניגשו להפציר ברבי לייב שיגלה להם מה הוא עושה ביריד הברדיטשובאי.

ליבו הטוב של רבי לייב נענה לבקשותיהם, אך במקום מילים מסבירות הוא יצא מן החנות וניגש לאדם שעבר ברחוב וסחב משא כבד על שכמו.

רבי לייב החליף עמו בשקט מספר משפטים ולאחר מכן רימז לשואליו הסקרניים ללכת בעקבות האיש.

הלכו הם אחריו, והנה הוא הולך אל סוחר גדול, נראה שהוא מעסיקו ביריד הגדול, מניח לידו את המשא שעל

עלום ומסתורי. קברו וכתב ידו של רבי לייב שרה'ס

רבי אריה לייב שרה'ס זצ"ל

נולד: ל"ז בתמוז ה'ת"צ, ראוונא שבוואהלין (כיום אוקראינה).

ויקרא בהם שמו: נקרא על שם המהר"ל מפראג, מאבות אבותיו.

עץ אבות: על אביו רבי יוסף העידו שהיה מל"ו צדיקים הנסתרים.

חיי שרה: נקרה "שרה'ס" על שם אמו הצדקת שרה, שהסכימה להינשא לאביו הזקן כדי להימלט מנישואין עם הפריץ הגוי.

רבותיו: הבעל שם טוב, המגיד ממעזריטש. **נפטר:** כבן 61.

פעם הזדמן לעיר לובלין, והממונים שסברו שהוא מקבץ כסף במרמה הביאוהו לבית הכנסת של המהרש"ל ורצו לגלח את זקנו לאות בזיון וחפרה. צעק רבי לייב: "ראה ה' את מיוחדות עם קדושיך; כשהם רואים יהודי סר מאחרוך אם מקנאים קנאתך ועונשים אותו בכל חומר הדין..."

שאלה:

האם יש להשתחוות לספר התורה בשעת ההגבהה?

ובכל אלו יש ללכת אחר המנהג [שלא כורעים]. ובשו"ת דברי יציב (או"ח סי' עו) חידש כמה טעמים למנהגו שאין אנו כורעים, ובתוך דבריו כותב שנראה שחש שכנה הוא לכרוע מול ספר תורה שלנו [שאינו בקיאים בחסרות ויתרות], ולכן לא נוהגים כך. וגם בשו"ת היכל הוראה (ח"ה סי' יא) נתן טעם למנהג.

מאידך, מביאים בשם ה"חזון איש" שנהג לכרוע, ושכן נהג הגרי"ש אלישיב, וכך הורה הגר"ח קניבסקי לנהוג, וכן הורה הגר"ש דבליצקי (על בירור הלכה תליתאה שם). ובשו"ת משנת יוסף (להגר"י ליברמן, ח"ו סי' ג) מסביר כי ייתכן שמאחר ונהגו גם להצביע וקשה לעשות שתייהן יחד – אט אט התבטל המנהג, אך מאחר וזו הלכה מפורשת ראוי שמיד לאחר שמסתכל על הכתב יכרע [ומסיים שמאחר שזו הלכה אין לחוש שנראה כדרך יוהרה וגאווה שמחמיר יותר מכולם]. וכן משמע בשו"ת מהרי"ץ דושינסקי (סוף סי' י).

ובשו"ת הר צבי (או"ח א סי' סד) הביא שאלה שאינם כורעים סומכים על דעת "שלטי הגיבורים" (קידושין יד. מדפי הר"ף) שאין להשתחוות לספר תורה (וכעין זה כתב ברבנות אפרים ח"ד סי' נה), אך סיים שנראה שאין לזוז מפסק השולחן ערוך שיש לכרוע.

תשובה: בשולחן ערוך נפסק שמצווה לכרוע. ויש מהאשכנזים שלא נהגו כן.

הרחב דבר: ב"שולחן ערוך" (או"ח סי' קלב סי"ב) נאמר שיש להגביה את ספר התורה ולהראות אותו לכל העם, כי מצווה על כל האנשים והנשים (1) לראות את הכתב שבס"ת ולכרוע ולומר "זאת התורה" וכו' וכן "תורת ה' תמימה" וכו'.

מקור דברי השולחן ערוך הוא ב"מסכת סופרים", ועלינו לברר למה רבים מהאשכנזים לא נוהגים לכרוע מול ספר התורה אלא רק להצביע ולומר "זאת התורה".

נלקט ממה שמצאנו מפוסקי זמנינו:

ב"קצות השולחן" (סי' כה בה"ש סי' ק נה) ובבירור הלכה תליתאה (סי' קלד) העירו שב"קיצור שולחן ערוך" השמיט את המילה שמצווה "לכרוע", והוסיף הקצות השולחן שכך גם השמיט בעל התניא בסיודו. הגר"ש אויערבאך (הליכות שלמה פ"ב הע' 68) אמר, שלמרות שמפורש במסכת סופרים שיש לכרוע, במסכתות הקטנות [כמו מסכת דרך ארץ, שמחות, סופרים וכו'] יש דברים שאין אנו נוהגים כמותם,

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

לאן נעלמו הבעיות

בחיי עמדת בצומת שבה השתמשתי במילה תודה לה' וראיתי ישועות. שני ניתוחים שהבן שלי היה צריך לעבור, וכשהודיתי לה' על כל הטוב שיש לנו בעולם שלו, הבעיות נעלמו והוא לא נזקק לניתוח. בבית החולים שאלו אותי לאן נעלמו הבעיות הרפואיות. רציתי לומר להם שאמרת תודה, אבל הייתי בטוח שיאשפז אותי בו במקום...

מעורר אנשים ברחוב. סיקוראל בעבודתו

"וברצינות, זה ממש עובד. אני אומר תודה, כל הזמן, לה'. תגידו תודה, תודו לאבא שבשמיים ותראו כמה טוב הוא מרעיף עליכם. את זה אני אומר לילדי ברמצווה שעוברים כאן ומבקשים ברכה, למעוכבי שידוך, לחולים ולכל אדם שמבקש ישועה. אני לא רב, בטח לא פועל ישועות, אבל אני יכול להמליץ מהניסיון האישי שלי..." (מגזין "ניצוץ" ניסן תשע"ח)

על הבמה הרגשתי מאד בנוח", אומר האמן יוסף סיקוראל, "אבל היה בי רצון לעשות משהו מעבר, וגם לפגוש עוד יותר את הציבור", ומהמקום הזה נולד הרעיון להפוך לאמן רחוב.

"התחלתי ברובע היהודי", הוא מספר. "בוקר אחד הגעתי עם הגיטרה שלי, פתחתי את נרתיק הגיטרה לפני והתחלתי לנגן ולשיר. אנשים עברו, זרקו מטבעות, ואם מישהו התעבב, שלפתי לו ספרון של התעוררות". ומאז הכל היסטוריה.

יש גם את עניין הברכות. לא מעט אנשים עוצרים ומבקשים ברכה מהרבי המזמר. הוא מצידו מברך ומבקש מהם לומר שוב ושוב רק מילה אחת: תודה.

"אני מספר לאנשים שהכוח של המילה 'תודה' לבורא עולם, היא עצומה. בידי הוה עובדא. פעמיים

פתגם השבוע

כאשר לוחצים ילד ללמוד מעבר ליכולתו הוא ישנא את הלימוד

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

הצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א
נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

הצלחת משפחת אוקן
הצלחת משפחת שרון
הצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים
עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

הילולא בין הרעידות

התפילות והתיקונים כנהוג בכל שנה. מנהל מוסדות 'תפארת רפאל' הרב רפאל ל' זביחי הי"ו פיקד על העלייה ההמונית, וסיפר בהתפעלות שמשנה לשנה יותר ויותר אנשים מגיעים לפקוד את ציונו של הצדיק גם בשאר ימות השנה. "זו הסיבה שאירגנו השנה שיזור ישיר מהמקום לאלו שלא התאפשר להם להגיע" אומר הרב זביחי, "והעברנו את המעמד הנשגב לארץ, לקהילות באירופה, בארצות הברית ודרום אמריקה, שהתרגשו מאוד והעבירו בקשות וברכות לתפילה".

בהתרגשות גדולה הוא מוסיף: "דוע שכל העולה על קברו רואה ישועות גדולות. בכל שנה אנו שומעים

הגיעו למרות הכל. המתפללים על ציונו של רבי חיים פלאגי זצוק"ל

מהעולים להשתטח ולהתפלל על קבר הצדיק הגר"ח פלאגי מעשיות על ישועות מיידות, בבחינת גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחיים". הוא מספר כי גם אותם שלא התאפשר להם להגיע ושלחו את שמם להזכרה ולתפילה על הציון הקדוש ראו ישועה מידית.

מעמד מיוחד וקדוש

כחלק מההכנות לעלייה ההמונית לציונו של הצדיק ומפאת הביקוש הגדול השנה להגיע להילולא, הנחה הרב זביחי לבנות סככה ענקית ויציבה מעל הציון הקדוש מפאת מזג האוויר החורפי הכבד השורר במקום. כך נבנתה סככה מקורה ומחוממת בכניסה לבית הקברות היהודי העתיק, שטמונים בו גדולי עולם מלבד הגר"ח פלאגי.

כמו כן נוקה וסודר המקווה הפועל בכניסה לבית הקברות, הודפס קובץ תפילות מיוחד מספרי הרב חיים פלאגי לתפילה על ציונו הקדוש, בקבוקי שמן ונרות נשמה הונחו על ציון הצדיק ביום ההילולא וחולקו חינם.

השנה התלווה לנסיעה המסורתית הפייטן העולמי ר' יחיאל נהרי הי"ו שבליווי תזמורת טורקית מורחבת רומם את הציבור שהגיע בהמוניו מרחבי העולם.

הם היו במהלך נסיעה במרחבי טורקיה בדרך לשדה תעופה נוסף, משם אמורים היו להמריא לעיר איזמיר, אך אז התרחשה הרעידה. האדמה החלה לנוע. מאותו הרגע החיים בטורקיה כולה נעצרו, גם הטיסות כולן בוטלו, אבל הם החליטו לא לוותר והמשיכו בדרכם בכדי להשתטח על ציונו של רבי חיים פלאגי זצוק"ל ביום ההילולא שלו.

מאז שהתגלה הקבר

מאות אנשים מכל קצוות תבל שבטורקיה להשתטח על ציונו של הגאון הרב חיים פלאגי זע"א ביום פטירתו י"ז בשבט, במלאות 155 שנים לפטירתו, בראשם הרב שלמה זביחי שליט"א רב עדת 'משדה' בישראל ורב ק"ק 'תפארת רפאל' שגילה את קברו של הצדיק ומזה 30 שנה מארגן עלייה המונית של רבנים, אישי ציבור ועמך ישראל לציון הקדוש ביום פטירת הצדיק.

רשכבה"ג רבי חיים פלאגי היה ה'חכם באשי' באיזמיר והתפרסם בספריו הרבים שעל כל מכמני התורה, את הראשון התחיל לכתוב בגיל 16 ועד פטירתו הם הסתכמו בכ- 80 ספרים(!). רבי חיים תיקן תקנות, הקים מוסדות צדקה וחסד ופעל להקמת בית חולים יהודי באיזמיר. נפטר ביום י"ז שבט תרכ"ח.

מידי שנה מארגן הרב זביחי משלחת מישראל ומהתפוצות שמגיעה בתחילה לאיסטנבול ומשם לאיזמיר. משלחת הרבנים יצאה באשמורת הבוקר תחילה לבית הקברות אורטקוי, לציונו הקדוש של הרב נפתלי כץ זע"א הקבור ליד מצר הבוספורוס באיסטנבול, שם ערכו תפילות ובקשות לשלום עם ישראל.

בערב הוזמנו על ידי קהילת 'אורטקוי' להצטרף אליהם לסדר ט' בשבט מרגש לפי מנהגי המקום, שם נפגשו עם הרב יצחק חליבה שליט"א, ה'חכם באשי' ורבה הראשי הנוכחי של טורקיה.

לא אמרו נואש

במהלך שהות הקבוצה בטורקיה התרחשה רעידת אדמה קשה שבה נספו עשרות אלפי טורקים, שביחד עם מזג אוויר מאוד חורפי גרם לביטולי טיסות, אך הקבוצה לא אמרה נואש והמשיכה בטיסה נוספת לעיר איזמיר שבטורקיה, ובקור מקפאי, מינוס חמש מעלות, הצטופפו ליד קברו של הצדיק רבנו חיים פלאגי זצוק"ל וקיימו אמירת סליחות מרגשת, קריאת פרקי תהלים ועריכת

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידיים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

מוקד הזמנות: 1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטון שליט"א אצלכם בבית

